

*Załącznik do Uchwały Zarządu
Banku Spółdzielczego w Werbkowicach
nr 179/2025 z dnia 31.12.2025r.*

**Polityka informacyjna
Banku Spółdzielczego w Werbkowicach**

Spis Treści

	Strona
1. Postanowienia ogólne	3
2. Podstawowe definicje	4
3. Zasady ujawniania informacji	5
4. Zakres zadań i odpowiedzialności w procesie ujawniania informacji	7
5. Postanowienia końcowe	8

Załącznik 1: Zestawienie zakresu informacji podlegających ujawnieniom wraz z przypisaniem komórek odpowiedzialnych za ich przygotowanie.

1. Postanowienia ogólne

§ 1

1. Rada Nadzorcza i Zarząd Banku Spółdzielczego w Werbkowicach, zwanego dalej Bankiem zatwierdza i weryfikuje Politykę informacyjną w Banku Spółdzielczym w Werbkowicach, zwaną w dalszej części Polityką.
2. Niniejsza Polityka zawiera zakres i metody ujawniania informacji o charakterze jakościowym i ilościowym, zgodnie z:
 - a) Rozporządzeniem 575/2013 UE (z późniejszymi zmianami), zwanym dalej Rozporządzeniem CRR,
 - b) Ustawą Prawo bankowe, ze szczególnym uwzględnieniem art. 111a i 111b,
 - c) Rozporządzeniem Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 08 czerwca 2021r. w sprawie zarządzania ryzykiem (...),
 - d) Zasadami ładu korporacyjnego KNF,
 - e) Rekomendacją „M” KNF,
 - f) Rekomendacją „P” KNF,
 - g) Ustawą o ochronie danych osobowych,
 - h) Wytycznymi EBA/GL/2018/06 dotyczącymi zarządzania ekspozycjami nieobsługiwanymi i restrukturyzowanymi.
 - i) Uchwałą nr 289/2020 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 9 października 2020 r. w sprawie wydania Rekomendacji Z dotyczącej zasad ładu wewnętrznego w bankach,
 - j) Ustawą z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (t.j. Dz. U. z 2024 poz. 487 z późn. zm. – zwanej dalej ustawą o BFG),
 - k) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2022/631 z dnia 13 kwietnia 2022 r. zmieniającego wykonawcze standardy techniczne określone w rozporządzenie wykonawczym (UE) 2021/637 w odniesieniu do ujawniania informacji na temat ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w odniesieniu do pozycji nieuwzględnionych w portfelu handlowym.
 - l) Ustawą z dnia 26 kwietnia 2024 r. o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze.

3. Polityka informacyjna Banku reguluje: zakres ogłaszanych informacji, częstotliwość, formę i miejsce ogłaszania, zasady zatwierdzania i weryfikacji ogłaszanych informacji oraz zasady weryfikacji niniejszej Polityki.
4. Polityka informacyjna podlega publikacji na stronie internetowej Banku.

§ 2

Niniejsza Polityka określa w szczególności:

1. Wytyczne dotyczące zasad i metod ujawniania informacji o charakterze jakościowym i ilościowym.
2. Zakres zadań i odpowiedzialności w procesie ujawniania informacji, o których mowa w ust.1.

2. Podstawowe definicje

§ 3

Ilekróć w Polityce jest mowa o:

1. Banku – mowa o Banku Spółdzielczym w Werbkowicach,
2. Banku Zrzeszającym – mowa o Banku BPS SA,
3. Spółdzielni SOI – Spółdzielni Systemu Ochrony Zrzeszenia BPS.
4. Miejscu wykonywania czynności – należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne Banku oraz zamiejscowe komórki organizacyjne wchodzące w skład jednostek organizacyjnych, takie jak Punkty Obsługi Klienta, Filie, Punkty Kasowe.
5. Jednostkach organizacyjnych – należy przez to rozumieć elementy struktury organizacyjnej, działające dla osiągnięcia celów strategicznych Banku. W Banku jednostkami organizacyjnymi są Centrala i Oddziały.
6. Centrali - należy przez to rozumieć jednostkę organizacyjną Banku, usytuowaną w siedzibie Banku w Werbkowicach, realizującą kluczowe dla całości Banku zadania merytoryczne i organizacyjne oraz nadzorującą ich wykonanie w stosunku do pozostałych jednostek organizacyjnych Banku.
7. Adekwatność kapitałowa – wymagany poziom kapitału niezbędny na pokrycie wszystkich istotnych rodzajów ryzyka występujących w Banku.
8. Obszar geograficzny – obszar działania Banku określony w Statucie Banku.
9. Istotna branża – branża, w której Bank posiada zaangażowanie w wysokości przekraczającej 20% obliża kredytowego.
10. Strona internetowa – strona www. Banku.

11. IOD – Inspektor Ochrony Danych, wyznaczonych przez Zarząd na podstawie ustawy o ochronie danych osobowych.
12. mała i niezłożona instytucja – oznacza Bank, który na mocy decyzji KNF został uznany za spełniający kryteria określone w art. 4 ust. 1 pkt 145 Rozporządzenia CRR2;
13. instytucja nienotowana – oznacza instytucję, która nie wyemitowała papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym któregośkolwiek państwa członkowskiego Unii Europejskiej;

3. Zasady ujawniania informacji

§ 4

Bank jest zobowiązany do ogłaszania, w sposób ogólnie dostępny wszystkim zainteresowanym, w miejscu wykonywania czynności, tj. we wszystkich jednostkach organizacyjnych, informacji na temat dostępu do informacji o charakterze jakościowym i ilościowym dla wszystkich obszarów działania Banku.

§ 5

W celu ustalenia zasad dostępu do informacji, o których mowa w §4 Zarząd i Rada Nadzorcza Banku zatwierdza Politykę informacyjną.

§ 6

Polityka informacyjna określa zakres, formę, miejsce i zasady dostępu do informacji, a w szczególności:

1. Zakres ogłaszanych informacji określonych na podstawie regulacji zewnętrznych wymienionych §1 niniejszej Polityki,
2. Częstotliwość – określona w załączniku nr 1 do niniejszej Polityki, zależna od wymagań określonych w regulacjach wymienionych §1 niniejszej Polityki. Bank ujawnia informacje ilościowe co najmniej raz w roku w terminie publikacji sprawozdania finansowego, a informacje jakościowe aktualizuje na bieżąco w miarę wprowadzanych zmian.
3. Formę - w formie elektronicznej, zależnie od wymagań określonych w regulacjach wymienionych §1 niniejszej Polityki, w języku polskim.
4. Miejsce informacji, ujawnianych w formie papierowej – każda jednostka organizacyjna Banku ma obowiązek udostępniania informacji.

5. Miejsce ujawniania informacji elektronicznych: strona internetowa Banku.
6. Zasady zatwierdzania i weryfikowania informacji, podlegających ogłaszaniu, a nie ujętych w sprawozdaniu finansowym.
7. W przypadku informacji powiązanych z korzystaniem z usług bankowości detalicznych, świadczonych konsumentom – Bank stosuje więcej niż jeden kanał sensoryczny, tj., umożliwia dostęp do tych informacji za pomocą wzroku, słuchu i dotyku.

§ 7

1. Weryfikacja Polityki informacyjnej odbywa się do końca grudnia każdego roku na podstawie informacji przygotowanej przez Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz.
2. Weryfikacja oraz zmiany Polityki informacyjnej podlegają zatwierdzeniu przez Zarząd oraz Radę Nadzorczą Banku

§ 8

1. Na podstawie zatwierdzonej przez Zarząd i Radę Nadzorczą Polityki informacyjnej Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz we współpracy z pozostałymi wyznaczonymi komórkami organizacyjnymi Banku opracowuje komplet informacji podlegających ujawnieniu.
2. Zestawienie zakresu informacji podlegających ujawnieniom wraz z przypisaniem komórek odpowiedzialnych za ich przygotowanie zawiera załącznik nr 1 do niniejszej Polityki.
3. Informacje ilościowe, o których mowa w ust. 1 muszą być udostępnione wszystkim zainteresowanym najpóźniej w terminie publikacji sprawozdania finansowego Banku, natomiast informacje o charakterze jakościowym (opisowe) powinny podlegać bieżącej aktualizacji.
4. Informacje, o których mowa w ust. 3 podlegają weryfikacji przez Wiceprezesa Zarządu ds. Finansowo-Księgowego.
5. Informacje publikowane na podstawie Rozporządzenia CRR są zatwierdzane przez Zarząd i Radę Nadzorczą.

§ 9

Ujawniane informacje powinny spełniać następujące wymogi:

1. Kompleksowość obrazu profilu ryzyka Banku.

2. Przydatność i aktualność, pozwalające ocenić bezpieczeństwo i stabilność działań Banku.
3. Wiarygodność, odzwierciedlająca ekonomiczną treść zdarzeń i transakcji.
4. Porównywalność, umożliwiająca ocenę pozycji finansowej i wyniku finansowego Banku względem innych banków.
5. Istotność, przydatność do oceny ryzyka Banku.

§ 10

1. Bank może przy ujawnianiu informacji o charakterze jakościowym i ilościowym dotyczących adekwatności kapitałowej pominąć te, które uzna za poufne lub chronione.
2. Z wnioskiem o zaniechanie ujawniania informacji z podaniem przyczyny występuje do Zarządu Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz.
3. Zarząd na podstawie przeglądu adekwatności prezentowanych informacji podejmuje decyzję o zaniechaniu ujawniania informacji, którą uzna za poufną lub chronioną.
4. Osoba ze szczególnymi potrzebami, o której mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2024r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, ma prawo otrzymania informacji, o których mowa w ust. 1 pkt. 1) – 8), w formach takich jak nagranie audio, nagranie wizualne treści w polskim języku migowym, wydruk w alfabecie Braille'a lub wydruk z wielkością czcionki wygodną do czytania.

4. Zakres zadań i odpowiedzialności w procesie ujawniania informacji

§ 11

W procesie ujawniania informacji uczestniczą:

1. Zebranie Przedstawicieli, zatwierdzające sprawozdanie finansowe Banku.
2. Rada Nadzorcza, zatwierdzająca niniejszą Politykę. Rada Nadzorcza sprawuje nadzór nad realizacją niniejszej Polityki oraz dokonuje jej okresowego przeglądu.
3. Zarząd Banku odpowiada za opracowanie i realizację Polityki informacyjnej. Zarząd zatwierdza informacje podlegające ogłoszeniu. Bezpośredni nadzór nad opracowaniem i realizacją Polityki informacyjnej sprawuje Prezes Zarządu.
4. Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz, odpowiedzialny za opracowanie Polityki informacyjnej oraz realizację zadań związanych z ujawnianiem informacji.
5. Stanowisko ds. zgodności, przeprowadzające weryfikację informacji podlegających ujawnieniu na podstawie zapisów niniejszej Polityki.
6. Pozostałe jednostki i komórki organizacyjne, zobowiązane do przekazywania informacji podlegających ujawnieniu.

§ 12

1. Realizacja niniejszej Polityki poddawana jest okresowo kontroli wewnętrznej zgodnie Matrycą Funkcji Kontroli oraz audytowi.
2. Bank może zlecić realizację zadań związanych z audytem wewnętrznym Bankowi Zrzeszającemu, Jednostce zarządzającej Systemem Ochrony na podstawie odrębnie zawartych umów.

5. Postanowienia końcowe

§ 13

1. Niniejsza Polityka podlega ocenie przez Zarząd pod względem:
 - a. Adekwatności ujawnianych informacji,
 - b. Istotności ujawnianych informacji,
 - c. Zachowania poufności,
 - d. Częstotliwości ujawniania,
 - e. Kompletności,
 - f. Dostosowania do profilu ryzyka
2. Polityka wchodzi w życie z dniem podjęcia, z mocą obowiązującą od dnia 01.01.2026 r.

**Zestawienie zakresu informacji podlegających ujawnieniom
wraz z przypisaniem komórek
odpowiedzialnych za ich przygotowanie**

Nr	Zagadnienie	<i>Komórka organizacyjna / osoba</i>	<i>Miejsce publikacji</i>	<i>Termin publikacji</i>
I	Informacje ogólne o Banku	Gł. Księgowy	Strona www. Banku	Na bieżąco
II	Art. 111a ust. 4 Ustawy Prawo bankowe: Informacja o spełnianiu przez członków rady nadzorczej i zarządu wymogów określonych w art. 22aa.	Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz	Strona www. Banku	Na bieżąco
III	Informacje wynikające z Rekomendacji „P” w zakresie <ol style="list-style-type: none"> 1. roli i zakresu odpowiedzialności właściwych komitetów oraz innych jednostek funkcjonalnych i biznesowych, 2. działalności w zakresie pozyskiwania finansowania, 3. stopnia, w jakim funkcje skarbowe oraz zarządzanie ryzykiem płynności są scentralizowane bądź zdecentralizowane, 4. w przypadku zrzeszonego banku spółdzielczego, funkcjonowania w ramach zrzeszenia. 5. rozmiar i skład nadwyżki płynności banku, 6. wymogi dotyczące dodatkowego zabezpieczenia na wypadek obniżenia oceny kredytowej banku, 7. normy płynności oraz inne regulacyjne normy dopuszczalnego ryzyka w działalności banków obowiązujące w danej jurysdykcji. 8. lukę płynności zawierającą kilka najbliższych przedziałów dla pozycji bilansowych i pozabilansowych oraz otrzymane na tej podstawie skumulowane luki płynności, 9. w przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych oraz banku zrzeszającego, dodatkowe zabezpieczenie płynności w ramach zrzeszenia. 10. aspekty ryzyka płynności, na które bank jest narażony i które monitoruje, 11. dywersyfikację źródeł finansowania, 12. inne techniki wykorzystywane do ograniczania ryzyka płynności, 	Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz	Strona www. Banku	W terminie publikacji sprawozdania finansowego

	<p>13. pojęcia stosowane w procesie mierzenia pozycji płynnościowej i ryzyka płynności, d)łącznie z dodatkowymi wskaźnikami, dla których bank nie ujawnia danych,</p> <p>14. wyjaśnienie, w jaki sposób ryzyko płynności rynku (produktu) jest odzwierciedlone w systemie zarządzania płynnością płatniczą banku,</p> <p>15. wyjaśnienie, jak są wykorzystywane testy warunków skrajnych,</p> <p>16. opis modelowanych scenariuszy testów warunków skrajnych,</p> <p>17. wskazanie, czy i w jakim stopniu plan awaryjny płynności uwzględnia wyniki testów warunków skrajnych,</p> <p>18. politykę banku w zakresie utrzymywania rezerw płynności,</p> <p>19. ograniczenia regulacyjne w zakresie transferu płynności w obrębie jednostek grupy j)lub, w przypadku zrzeszonych banków spółdzielczych i banku zrzeszającego, w obrębie zrzeszenia</p>			
IV	Opis Systemu kontroli wewnętrznej (Rekomendacja H oraz art. 111a ust. 4 Ustawy Prawo bankowe)	Stanowisko ds. zgodności	Strona www. Banku	Na bieżąco
V	<p>Na podstawie Rekomendacji Z:</p> <p>1. Rekomendacja Z/30.1: Określony w zasadach wynagradzania Banku maksymalny stosunek średniego całkowitego wynagrodzenia brutto członków zarządu w okresie rocznym do średniego całkowitego wynagrodzenia brutto pozostałych pracowników w okresie rocznym, zgodnie z rekomendacją 30.1 Rekomendacji Z – w Polityce wynagradzania.</p> <p>2. Rekomendacja Z/13.6 – Polityka zarządzania konfliktem interesów.</p>	Zespół administracyjno-informatyczny	Strona www. Banku	Na bieżąco
VI	<p>Informacja o sumach strat brutto z tytułu ryzyka operacyjnego odnotowanych w danym roku, w podziale na klasy zdarzeń, w tym co najmniej w podziale na kategorie zdarzeń w ramach rodzaju zdarzenia (zgodnie z załącznikiem nr 1 do Instrukcji zarządzania ryzykiem operacyjnym), oraz o tym, jakie działania mitygujące w związku z tym zostały podjęte w celu uniknięcia ich w przyszłości</p> <p>Informacja o najpoważniejszych zdarzeniach operacyjnych, jakie wystąpiły w minionym roku – według uznania Banku.</p>	Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz	Miejsce określone w §6 ust. 4 niniejszej Polityki	W terminie publikacji sprawozdania finansowego
VII	<p>Informacje ujawniane zgodnie z zapisami art. 433b ust. 2 Rozporządzenia 575/2013: (mała niezłożona instytucja - nienotowana):</p> <p>Art. 447:</p> <p>a. Ujawnienia struktury funduszy własnych</p> <p>b. łączna kwota ekspozycji na ryzyko</p>	Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz	Strona www	W terminie publikacji sprawozdania finansowego

<p>c. wymóg połączonego bufora d. Ujawnienia w zakresie dźwigni finansowej e. informacje w odniesieniu do wskaźnika pokrycia płynności (LCR), f. informacje związane z wymogiem dotyczącym stabilnego finansowania netto (NSFR).</p> <p>Informacje ujawniane zgodnie z zapisami art. 433b ust.1 Rozporządzenia 575/2013: (mała niezłożona instytucja – notowana):</p> <p>Art. 447:</p> <p>g. Ujawnienia struktury funduszy własnych h. łączna kwota ekspozycji na ryzyko i. wymóg połączonego bufora j. Ujawnienia w zakresie dźwigni finansowej k. informacje w odniesieniu do wskaźnika pokrycia płynności (LCR), l. informacje związane z wymogiem dotyczącym stabilnego finansowania netto (NSFR).</p> <p>Art. 435: informacje w zakresie:</p> <p>a) strategii i procesów zarządzania tymi kategoriami ryzyka; e) zatwierdzonego przez organ zarządzający oświadczenia na temat adekwatności ustaleń dotyczących zarządzania ryzykiem w danej instytucji, dającego pewność, że stosowane systemy zarządzania ryzykiem są adekwatne z punktu widzenia profilu i strategii instytucji; f) zatwierdzonego przez organ zarządzający zwięzłego oświadczenia na temat ryzyka, w którym pokrótce omówiono ogólny profil ryzyka danej instytucji związany ze strategią działalności. Oświadczenie takie zawiera:</p> <p>(i) kluczowe wskaźniki i dane liczbowe zapewniające zewnętrznym zainteresowanym stronom całościowy obraz procesu zarządzania ryzykiem przez instytucję, w tym interakcji między profilem ryzyka instytucji a tolerancją na ryzyko określoną przez organ zarządzający; (ii) nie dotyczy – Bank nie działa w grupie skonsolidowanej</p> <p>Art. 438 d: Informacja ujawniająca całkowitą kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem i odnośny łączny wymóg w zakresie funduszy własnych określone zgodnie z art. 92, w podziale na poszczególne kategorie ryzyka określone w części trzeciej, oraz, w stosownych</p>			
---	--	--	--

<p>przypadkach, wyjaśnienie skutku, jaki dla obliczenia kwoty funduszy własnych i kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem wynika z zastosowania dolnych limitów dla kapitału i nieodliczania pozycji od funduszy własnych;</p> <p>Art.450:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Polityka wynagrodzeń 2) zagregowane informacje ilościowe na temat wynagrodzeń, z podziałem na kadre kierowniczą wyższego szczebla i członków personelu, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, zawierające kwoty wynagrodzeń przyznanych za dany rok obrachunkowy, z podziałem na wynagrodzenie stałe, w tym opis stałych składników, i na wynagrodzenie zmienne, oraz liczbę beneficjentów; <p>Informacje podlegające publikacji, zgodnie z zapisami art. 433c Rozporządzenia 575/2013: (pozostałe instytucje): <i>nie uznana za małą przez KNF</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ujawnienie informacji dotyczących celów i polityk w zakresie zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 435 Rozporządzenia CRR2; 2) ujawnienie informacji na temat zakresu stosowania, zgodnie z art. 436 Rozporządzenia CRR2; 3) ujawnienie informacji na temat funduszy własnych, zgodnie z art. 437 Rozporządzenia CRR2, z uwzględnieniem przepisów przejściowych określonych w art. 492 Rozporządzenia CRR2; 4) ujawnienie informacji na temat wymogów w zakresie funduszy własnych i na temat kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, zgodnie z art. 438 Rozporządzenia CRR2; 5) ujawnienie informacji na temat buforów antycyklicznych, zgodnie z art. 440 Rozporządzenia CRR2; 6) ujawnienie informacji na temat ekspozycji na ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia, zgodnie z art. 442 Rozporządzenia CRR2; 7) ujawnienie informacji na temat aktywów obciążonych i wolnych od obciążeń, zgodnie z art. 443 Rozporządzenia CRR2; 			
--	--	--	--

	<p>8) ujawnienie informacji na temat stosowania metody standardowej, zgodnie z art. 444 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>9) ujawnienie informacji na temat ekspozycji na ryzyko rynkowe, zgodnie z art. 445 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>10) ujawnienie informacji na temat zarządzania ryzykiem operacyjnym, zgodnie z art. 446 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>11) ujawnienie informacji na temat najważniejszych wskaźników, zgodnie z art. 447 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>12) ujawnienie informacji na temat ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w odniesieniu do pozycji nieuwzględnionych w portfelu handlowym, zgodnie z art. 448 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>13) ujawnienie informacji na temat polityki wynagrodzeń, zgodnie z art. 450 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>14) ujawnienie informacji na temat wskaźnika dźwigni, zgodnie z art. 451 Rozporządzenia CRR2;</p> <p>15) ujawnienie informacji na temat wymogów dotyczących płynności, zgodnie z art. 451a Rozporządzenia CRR2.</p>			
VIII	<p>Informacje wymagane przez Zasady ładu korporacyjnego:</p> <p>a) Polityka zarządzania ładem korporacyjnym –</p> <p>b) Oświadczenie Zarządu w/s stosowania w Banku Zasad ładu korporacyjnego,</p> <p>c) Podstawowa struktura organizacyjna,</p> <p>d) Polityka informacyjna,</p> <p>e) Wyniki oceny stosowania ładu korporacyjnego przeprowadzonej przez Radę Nadzorczą.</p>	Zespół administracyjno-informatyczny	Strona www. Banku	Na bieżąco W terminie publikacji sprawozdania finansowego
IX	<p>Informacje określone w art. 111 b Ustawy Prawo bankowe, tj.:</p> <p>a) stosowane stawki oprocentowania środków na rachunkach bankowych, kredytów i pożyczek,</p> <p>b) stosowane stawki prowizji i wysokość pobieranych opłat,</p> <p>c) terminy kapitalizacji odsetek,</p>	Gł. Księgowy	Str. www	W terminie publikacji sprawozdania finansowego

	<ul style="list-style-type: none"> d) stosowane kursy walutowe, e) sprawozdanie finansowe Banku wraz ze sprawozdaniem z badania przez biegłego rewidenta za ostatni okres podlegający badaniu, f) skład zarządu i rady nadzorczej banku, g) nazwiska osób upoważnionych do zaciągania zobowiązań w imieniu banku albo jednostki organizacyjnej banku, h) obszar działania oraz bank zrzeszający, i) informacje o przedsiębiorcach lub przedsiębiorcach zagranicznych, o których mowa w art. 6a ust. 1 i 7, o ile przy wykonywaniu na rzecz jednostki organizacyjnej banku albo innego przedsiębiorcy lub przedsiębiorcy zagranicznego czynności, o których mowa w tych przepisach, uzyskują dostęp do informacji chronionych tajemnicą bankową. <p>1)</p>			
X	<p>Informacje wymagane przez Ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Informacja o podleganiu obowiązkowemu gwarantowaniu przez BFG, 2. Informacja o podmiotach uprawnionych do gwarantowania, 3. Wysokość kwoty lokat objętych gwarantowaniem. 	Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz	Str. www	W terminie publikacji sprawozdania finansowego
XI	<p>Informacje wymagane przez Ustawę o ochronie danych osobowych:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Informacja o Administratorze danych osobowych, 2. Informacja o prawach osób których dane są przetwarzane przez Bank, 3. Informacje o zasadach przekazywania danych osobowych oraz o podmiotach, którym Bank powierza przetwarzanie danych osobowych, 4. Informacja o IOD, w tym dane kontaktowe IOD. 	IOD	Strona www. Banku oraz Tablica ogłoszeń w miejscu wykonywania czynności	Aktualizacja na bieżąco
XII	<p>Informacje ujawniane na podstawie Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/631 z dnia 13 kwietnia 2022 r. zmieniającego wykonawcze standardy techniczne określone w rozporządzenie wykonawczym (UE) 2021/637 w odniesieniu do ujawniania informacji na temat ekspozycji na ryzyko stopy procentowej w odniesieniu do pozycji nieuwzględnionych w portfelu handlowym</p>	Stanowisko zarządzania ryzykami i analiz	Strona www	W terminie publikacji sprawozdania finansowego
XIII	<p>Deklaracja dostępności usług, zgodnie z zapisami Ustawy z dnia 26 kwietnia 2024r. o zapewnianiu spełniania wymagań dostępności niektórych produktów i usług przez podmioty gospodarcze</p>	Zespół administracyjno-informatyczny	Strona www	Aktualizacja na bieżąco

	udzielenia pożyczki								
10	Łącznie								

Legenda:

	pola, których wypełnianie jest obowiązkowe
	pola, których wypełnianie jest nieobowiązkowe

Instrukcja wypełniania

Kolumny:

Wartość bilansowa brutto: wartość bilansowa brutto zgodnie z załącznikiem V część 1 pkt 34 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

W przypadku udzielonych zobowiązań do udzielenia pożyczki należy zgłosić kwotę nominalną w rozumieniu załącznika V część 2 pkt 118 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

34. Wartość bilansowa brutto instrumentów dłużnych ma następujące znaczenie:

- a) w przypadku instrumentów dłużnych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, niezaliczonych do portfela instrumentów przeznaczonych do obrotu lub instrumentów z przeznaczeniem do obrotu, wartość bilansowa brutto zależy od tego, czy sklasyfikowano je jako obsługiwane bądź nieobsługiwane. W przypadku obsługiwanych instrumentów dłużnych wartość bilansową brutto stanowi wartość godziwa. W przypadku nieobsługiwanych instrumentów dłużnych wartość bilansową brutto stanowi wartość godziwa po ponownym doliczeniu wszelkich skumulowanych ujemnych korekt wartości godziwej ze względu na ryzyko kredytowe, jak określono w części 2 pkt 69 niniejszego załącznika. Do celów określenia wartości bilansowej brutto wycenę instrumentów dłużnych przeprowadza się na poziomie pojedynczych instrumentów finansowych;*
- b) w przypadku instrumentów dłużnych wycenianych według kosztu zamortyzowanego lub według wartości godziwej przez inne całkowite dochody wartość bilansowa brutto oznacza wartość bilansową przed korektą o odpis na straty;*
- c) w przypadku instrumentów dłużnych sklasyfikowanych jako „aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu wyceniane metodą ceny nabycia” wartość bilansowa brutto aktywów, które utraciły wartość, jest równa wartości bilansowej przed korektą o indywidualne odpisy z tytułu ryzyka kredytowego. Wartość bilansowa brutto aktywów, które nie utraciły wartości, odpowiada wartości bilansowej przed korektą o ogólne odpisy aktualizujące z tytułu ryzyka kredytowego i ogólne odpisy aktualizujące z tytułu ryzyka bankowego, o ile wpływają one na wartość bilansową;*
- d) wartość bilansowa brutto instrumentów dłużnych sklasyfikowanych jako „Aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu wyceniane według wartości godziwej przez kapitały” zależy od tego, czy te aktywa finansowe podlegają wymogom z*

zakresu utraty wartości. Jeżeli wspomniane aktywa podlegają wymogom z zakresu utraty wartości, wartość bilansową brutto stanowi wartość bilansowa przed korektą o wszelką skumulowaną utratę wartości, stosując wymogi określone w lit. c) powyżej w odniesieniu do aktywów, które utraciły wartość, oraz aktywów, które nie utraciły wartości, bądź o skumulowaną kwotę korekty wartości godziwej, którą uznano za odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości. Jeżeli te aktywa finansowe nie podlegają wymogom z zakresu utraty wartości, wartość bilansową brutto tych aktywów finansowych stanowi wartość godziwa w przypadku ekspozycji obsługiwanych, a w przypadku ekspozycji nieobsługiwanych – wartość godziwa po ponownym doliczeniu wszelkich skumulowanych negatywnych korekt wartości godziwej ze względu na ryzyko kredytowe;

e) wartość bilansową brutto instrumentów dłużnych wycenionych według LOCOM (wyceniane według niższej spośród dwóch wartości: kwoty w momencie początkowego ujęcia lub wartości godziwej (tzw. "wycena według ceny nabycia lub wartości rynkowej" lub "LOCOM", w trybie bezwarunkowym lub warunkowym stanowi cena nabycia, jeżeli w okresie sprawozdawczym wyceniano je według ceny nabycia. Jeżeli te instrumenty dłużne wycenia się według wartości rynkowej, wartość bilansową brutto stanowi wartość rynkowa przed korektą o korekty wartości spowodowane ryzykiem kredytowym;

f) w odniesieniu do instrumentów dłużnych zgłaszanych w pozycji „Inne aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu” według metod wyceny innych niż LOCOM wartość bilansową brutto stanowi wartość bilansowa przed uwzględnieniem jakichkolwiek korekt wyceny, które kwalifikują się jako utrata wartości;

g) w przypadku aktywów finansowych z przeznaczeniem do obrotu wartość bilansową brutto stanowi wartość godziwa. Jeżeli z ogólnie przyjętych zasad rachunkowości wynika wymóg redukcji wartości w odniesieniu do instrumentów przeznaczonych do obrotu i wycenianych według wartości godziwej, wartość bilansową instrumentów finansowych stanowi wartość godziwa przed wspomnianymi redukcjami wartości.

118. W odniesieniu do udzielonych gwarancji finansowych, zobowiązań do udzielenia pożyczki i innych zobowiązań „Kwota nominalna” oznacza kwotę najlepiej odzwierciedlającą maksymalną ekspozycję instytucji na ryzyko kredytowe, nie uwzględniając żadnych ustanowionych zabezpieczeń lub innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej. W szczególności w odniesieniu do udzielonych gwarancji finansowych kwota nominalna oznacza maksymalną kwotę, którą jednostka musiałaby zapłacić w przypadku konieczności wypłaty świadczenia z tytułu gwarancji. W odniesieniu do zobowiązań do udzielenia pożyczki kwota nominalna oznacza niewykorzystaną kwotę, którą instytucja zobowiązała się pożyczyć. Kwoty nominalne są to wartości ekspozycji przed zastosowaniem współczynników konwersji i technik ograniczania ryzyka kredytowego.

Wartość bilansowa brutto związana z ekspozycjami dotkniętymi utratą wartości to wielkość z pomniejszeniem o częściowy i całkowite odpisanie.

Ekspozycje dotknięte utratą wartości: ekspozycje restrukturyzowane będące również ekspozycjami dotkniętymi utratą wartości zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości na podstawie załącznika V część 2 pkt 215 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

215. Ekspozycje, w odniesieniu do których uznaje się, że miało miejsce niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 CRR, oraz ekspozycje, w odniesieniu do których stwierdzono utratę wartości zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, zawsze uznaje się za ekspozycje nieobsługiwane. Ekspozycje dotknięte utratą wartości to ekspozycje, które uznano za dotknięte utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe (faza 3), w tym zakupione lub utworzone aktywa dotknięte utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe. Ekspozycje znajdujące się w fazach utraty wartości innych niż faza 3 uznaje się za nieobsługiwane, jeżeli spełniają kryteria pozwalające uznać je za nieobsługiwane.

Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania: ekspozycje restrukturyzowane sklasyfikowane również jako ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, zgodnie z art. 178 CRR.

Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika art. 178 CRR

1. Uznaje się, że niewykonanie zobowiązania przez określonego dłużnika ma miejsce w przypadku wystąpienia jednego lub obu z poniższych zdarzeń:

a) instytucja stwierdzi, że istnieje małe prawdopodobieństwo wywiązania się w pełni przez dłużnika ze swoich zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych bez konieczności podejmowania przez instytucję działań takich jak realizacja zabezpieczenia;

b) zwłoka w wykonaniu przez dłużnika wszelkich istotnych zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych przekracza 90 dni. Właściwe organy mogą zastąpić okres 90 dni okresem wynoszącym 180 dni w przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomościami mieszkalnymi lub nieruchomościami komercyjnymi MŚP należących do kategorii ekspozycji detalicznych, a także ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego. Okres wynoszący 180 dni nie ma zastosowania do celów art. 36 ust. 1 lit. m) ani art. 127.

W przypadku ekspozycji detalicznych instytucje mogą stosować definicję niewykonania zobowiązania określoną w lit. a) i b) raczej na poziomie poszczególnych instrumentów kredytowych niż w stosunku do ogółu zobowiązań kredytobiorcy.

2. Do celów ust. 1 lit. b) zastosowanie mają następujące przepisy:

a) w przypadku salda debetowego liczbę dni przeterminowania zobowiązania nalicza się od momentu przekroczenia przez dłużnika wyznaczonego limitu, wyznaczenia mu limitu niższego od wysokości niespłaconej kwoty lub wykorzystania salda debetowego bez zezwolenia, gdy wykorzystana kwota jest istotna;

b) do celów lit. a) wyznaczony limit obejmuje każdy ustalony przez instytucję limit kredytowy, o którym instytucja poinformowała dłużnika;

c) w przypadku kart kredytowych liczbę dni przeterminowania zobowiązania liczy się od dnia, w którym upłynął termin płatności kwoty minimalnej;

d) poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego ocenia się względem progu ustanowionego przez właściwe organy. Proóg ten odpowiada poziomowi ryzyka, który właściwe organy uznają za racjonalny;

e) instytucje posiadają udokumentowane zasady obliczania liczby dni przeterminowania, w szczególności w przypadkach rolowania instrumentów i przedłużenia terminu spłaty, zmian lub odroczenia spłaty, odnowienia oraz kompensowania istniejących rachunków.

Zasady te stosowane są w sposób spójny na przestrzeni czasu i są zgodne z wewnętrznym procesem zarządzania ryzykiem oraz procesem decyzyjnym stosowanym przez daną instytucję.

3. Do celów ust. 1 lit. a) za elementy wskazujące na prawdopodobieństwo niedokonania płatności uznaje się następujące sytuacje:

a) zaksięgowanie zobowiązania kredytowego według statusu bezodsetkowego przez instytucję;

b) uznanie przez instytucję określonej korekty kredytowej wynikającej z wyraźnego postrzeganego pogorszenia się jakości kredytowej po przyjęciu ekspozycji przez instytucję;

c) zbycie zobowiązania kredytowego przez instytucję ze znaczną stratą ekonomiczną;

d) wyrażenie przez instytucję zgody na przeprowadzenie awaryjnej restrukturyzacji zobowiązań kredytowych, jeżeli może to skutkować zmniejszeniem zobowiązań finansowych poprzez umorzenie istotnej części kwoty głównej, odsetek lub, w stosownych przypadkach, opłat lub też odroczenie ich spłaty lub zapłaty. W przypadku ekspozycji kapitałowych ocenianych według metody opartej na PD/LGD obejmuje to także awaryjną restrukturyzację samego udziału kapitałowego;

e) złożenie przez instytucję wniosku o postawienie dłużnika w stan upadłości lub podobnego wniosku w odniesieniu do zobowiązań kredytowych dłużnika wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych;

f) wystąpienie przez dłużnika o ogłoszenie upadłości lub o przyznanie podobnej ochrony lub postawienie dłużnika w stan upadłości bądź przyznanie mu podobnej ochrony, jeżeli umożliwiłoby mu to uniknięcie lub opóźnienie spłaty zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych.

4. Instytucje stosujące dane zewnętrzne niezgodne z definicją niewykonania zobowiązania określoną w ust. 1 dokonują odpowiednich korekt w celu osiągnięcia jak największej zbieżności z definicją niewykonania zobowiązania.

5. Jeżeli instytucja uzna, że do ekspozycji cechującej się wcześniej niewykonaniem zobowiązania przestała mieć zastosowanie przesłanka niewykonania zobowiązania, instytucja klasyfikuje dłużnika lub instrument w taki sposób jak w przypadku ekspozycji cechującej się wykonaniem zobowiązania. Późniejsze wystąpienie okoliczności określonych w definicji niewykonania zobowiązania stanowiłoby kolejny przypadek niewykonania zobowiązania.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwy organ ustanawia wysokość progu, o którym mowa w ust. 2 lit. d).

EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB wydaje wytyczne w sprawie stosowania przepisów niniejszego artykułu. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Skumulowana utrata wartości, skumulowane ujemne zmiany wartości godziwej z tytułu ryzyka kredytowego i rezerw: należy tu uwzględnić kwoty naliczone zgodnie z załącznikiem V część 2 pkt 11, 69–71, do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

69. „skumulowane ujemne zmiany wartości godziwej wynikające z ryzyka kredytowego” oznaczają – w odniesieniu do ekspozycji nieobsługiwanych – skumulowane zmiany wartości godziwej wynikające z ryzyka kredytowego, w przypadku gdy skumulowana zmiana netto ma wartość ujemną. Skumulowaną zmianę netto wartości godziwej wynikającą z ryzyka kredytowego oblicza się poprzez zsumowanie wszystkich ujemnych i dodatnich zmian wartości godziwej wynikających z ryzyka kredytowego, które miały miejsce od momentu ujęcia instrumentu dłużnego. Kwotę tę zgłasza się wyłącznie wówczas, gdy wynikiem zsumowania dodatnich i ujemnych zmian wartości godziwej z powodu ryzyka kredytowego jest wartość ujemna. Wycenę instrumentów dłużnych przeprowadza się na poziomie pojedynczych instrumentów finansowych. Dla każdego instrumentu dłużnego „Skumulowane ujemne zmiany wartości godziwej z powodu ryzyka kredytowego” zgłasza się, dopóki nie zaprzestano ujmowania danego instrumentu.

70. „skumulowana utrata wartości” oznacza:

a) w odniesieniu do instrumentów dłużnych wycenianych według kosztu zamortyzowanego lub według metody ceny nabycia – skumulowaną kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości – po odliczeniu wykorzystania i odwróceń, które ujęto – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do każdej fazy utraty wartości. Skumulowana utrata wartości zmniejsza wartość bilansową instrumentu dłużnego poprzez zastosowanie konta odpisów z tytułu utraty wartości zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości lub poprzez bezpośrednie redukcje, które nie stanowią zdarzenia prowadzącego do zaprzestania ujmowania zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości .

b)(...)

c) w odniesieniu do instrumentów dłużnych wycenianych według wartości godziwej ustalonej metodą praw własności zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości , podlegających utracie wartości – skumulowaną kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości, po odliczeniu wykorzystania i odwróceń, które ujęto. Zmniejszenia wartości bilansowej dokonuje się albo poprzez wykorzystanie konta odpisów z tytułu utraty wartości, albo poprzez bezpośrednie redukcje, które nie stanowią zdarzenia prowadzącego do zaprzestania ujmowania.

71. Skumulowana utrata wartości obejmuje indywidualne i ogólne odpisy z tytułu ryzyka kredytowego, jak również ogólne odpisy z tytułu ryzyka bankowego, jeżeli pomniejszają wartość bilansową instrumentów dłużnych. Skumulowana utrata obejmuje również spowodowane ryzykiem kredytowym korekty wartości aktywów finansowych na podstawie LOCOM.

Zabezpieczenie i gwarancje otrzymane z powodu ekspozycji restrukturyzowanych: należy je zgłaszać w odniesieniu do wszystkich ekspozycji, wobec których zastosowano działania restrukturyzacyjne, niezależnie od ich sklasyfikowania jako obsługiwanych czy nieobsługiwanych. Kwoty zgłaszane z tytułu otrzymanego zabezpieczenia i otrzymanych gwarancji należy obliczyć zgodnie z załącznikiem V część 2 pkt 239 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014. Suma kwot zgłaszanych z tytułu zabezpieczenia i gwarancji łącznie nie może przekraczać wartości bilansowej ekspozycji, z którą są związane.

239. Odrębnie zgłasza się informacje o zabezpieczeniach posiadanych i gwarancjach otrzymanych w związku z ekspozycjami nieobsługiwanymi. Kwoty zgłaszane w odniesieniu do otrzymanych zabezpieczeń i otrzymanych gwarancji oblicza się zgodnie z pkt 172 i 174 niniejszej części. Suma kwot zgłoszonych w odniesieniu do zabezpieczeń i gwarancji razem jest ograniczona do wartości bilansowej lub kwoty nominalnej ekspozycji powiązanej.

172. We wzorze 13.1 zgłasza się „maksymalną uznawalną kwotę zabezpieczenia lub gwarancji”. Suma kwot gwarancji finansowej lub zabezpieczenia przedstawiona w powiązanych kolumnach wzoru 13.1 nie może przekraczać wartości bilansowej powiązanego kredytu.

174. W przypadku kredytów i zaliczek zabezpieczonych jednocześnie więcej niż jednym rodzajem zabezpieczenia lub gwarancji kwotę „Maksymalnego uznawalnego zabezpieczenia/gwarancji” przypisuje się zgodnie z jakością takiego zabezpieczenia lub gwarancji, począwszy od tych o najwyższej jakości. W odniesieniu do kredytów zabezpieczonych nieruchomościami zabezpieczenie w formie nieruchomości zawsze zgłasza się w pierwszej kolejności niezależnie od jego jakości w porównaniu z innymi zabezpieczeniami. W przypadku gdy kwota z pozycji „Maksymalne uznawalne zabezpieczenie/gwarancja” przekracza wartość zabezpieczenia w formie nieruchomości, nadwyżkę tej kwoty przypisuje się do innych rodzajów zabezpieczeń i gwarancji według ich jakości, począwszy od tych o najwyższej jakości.

Ekspozycje nieobsługiwane, wobec których zastosowano środki restrukturyzacyjne: te ekspozycje (nieobsługiwane ekspozycje restrukturyzowane) powinny obejmować ekspozycje restrukturyzowane, które spełniają kryteria uznania za nieobsługiwane i są ujęte w kategorii ekspozycji nieobsługiwanych. W tych nieobsługiwanych ekspozycjach restrukturyzowanych należy uwzględniać: a) ekspozycje, które stały się nieobsługiwane wskutek zastosowania działań restrukturyzacyjnych; b) ekspozycje, które były nieobsługiwane przed rozszerzeniem zakresu działań restrukturyzacyjnych; c) ekspozycje restrukturyzowane, które zostały przeniesione z kategorii obsługiwanych, w tym ekspozycje przeklasyfikowane zgodnie z załącznikiem V część 2 pkt 260 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

260. Jeżeli dodatkowe działania restrukturyzacyjne są podejmowane w odniesieniu do obsługiwanej ekspozycji restrukturyzowanej w okresie warunkowym, która została usunięta z kategorii nieobsługiwanych, lub ekspozycja ulega przeterminowaniu o ponad 30 dni, klasyfikuje się ją jako nieobsługiwaną.

Wiersze:

Podział według kontrahentów: instytucje powinny stosować podział według kontrahentów zgodnie z definicją podaną w załączniku V część 1 pkt 42 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

42. W przypadku gdy wymagany jest podział według kontrahentów, stosuje się następujące sektory kontrahentów:

a) banki centralne;

b) sektor instytucji rządowych i samorządowych: rządy centralne, krajowe lub regionalne i samorządy lokalne, w tym organy administracyjne i jednostki niekomercyjne, z wyjątkiem posiadanych przez te organy administracyjne spółek publicznych i prywatnych prowadzących działalność komercyjną (które należy zgłaszać w pozycji „instytucje kredytowe”, „inne instytucje finansowe” lub „przedsiębiorstwa niefinansowe” w zależności od prowadzonej przez nie działalności); fundusze zabezpieczenia społecznego; oraz organizacje międzynarodowe, takie jak instytucje Unii Europejskiej, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Bank Rozrachunków Międzynarodowych;

c) instytucje kredytowe: instytucje objęte definicją określoną w art. 4 ust. 1 pkt 1 CRR („przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek”) i wielostronne banki rozwoju;

d) inne instytucje finansowe: wszystkie instytucje finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo inne niż instytucje kredytowe, takie jak firmy inwestycyjne, fundusze inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oraz izby rozliczeniowe, jak również pozostali pośrednicy finansowi, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu „captive” oraz instytucje udzielające pożyczek;

e) przedsiębiorstwa niefinansowe: przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo niezaangażowane w pośrednictwo finansowe, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów rynkowych i usług niefinansowych zgodnie z rozporządzeniem EBC w sprawie pozycji bilansowych;

f) gospodarstwa domowe: osoby fizyczne lub grupy osób fizycznych będące konsumentami lub będące producentami wyrobów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny lub będące producentami wyrobów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem że ich działalność nie jest tożsama z działalnością jednostek typu przedsiębiorstwo. Do tej kategorii zalicza się instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe i zajmujące się głównie wytwarzaniem towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych.

Podstawą przypisania sektora kontrahentowi powinien być wyłącznie charakter kontrahenta bezpośredniego. Klasyfikacji ekspozycji ponoszonych wspólnie przez więcej niż jednego dłużnika należy dokonywać na podstawie charakterystyki dłużnika, który miał większe lub decydujące znaczenie, gdy instytucja decydowała o udzieleniu ekspozycji. Spośród innych klasyfikacji podział wspólnie utworzonych ekspozycji według sektora kontrahentów, kraju siedziby i kodów NACE powinien opierać się na cechach tego dłużnika, który ma większe lub decydujące znaczenie.

19	Inne instytucje finansowe												
20	Przedsiębiorstwa niefinansowe												
21	Gospodarstwa domowe												
22	Łącznie												

Legenda:

	pola, których wypełnianie jest obowiązkowe
	pola, których wypełnianie jest nieobowiązkowe
	pola zablokowane, zgodnie ze wzorcem zaprezentowanym w „Wytycznych dotyczących ujawniania w zakresie ekspozycji nieobsługiwanych i restrukturyzowanych” (EBA/GL/2018/10)
	kolumny „h” oraz „i” - dostosowano do podziału terminowego obowiązującego w sprawozdawczości FINREP , formularz F.18, w wytycznych EBA obowiązują przedziały: kol „h” - przeterminowane >1 rok <=2 lata, kol „i” - przeterminowane >2 lata<=5 lat

Instrukcja wypełniania

Kolumny:

Wartość bilansowa brutto: zob. definicja podana w Tabeli 1 („Jakość kredytowa ekspozycji restrukturyzowanych”).

Ekspozycje nieobsługiwane: zgodnie z definicją w załączniku V część 2 pkt 213 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

213. za ekspozycje nieobsługiwane uznaje się ekspozycje, które spełniają dowolne z poniższych kryteriów:
a) przeterminowanie istotnych ekspozycji o ponad 90 dni;

b) małe prawdopodobieństwo wywiązania się w całości przez dłużnika ze swoich zobowiązań kredytowych bez konieczności realizacji zabezpieczenia, niezależnie od istnienia przeterminowanych kwot lub liczby dni przeterminowania.

Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania: zob. definicja podana w Tabeli 1 („Jakość kredytowa ekspozycji restrukturyzowanych”).

Nieprzeterminowane lub przeterminowane ≤ 30 dni: podkategoria ekspozycji obsługiwanych, które nie są przeterminowane lub są przeterminowane 1–30 dni.

Przeterminowane >30 dni ≤ 90 dni: podkategoria ekspozycji obsługiwanych, które są przeterminowane 31–90 dni. W tej kategorii uwzględnia się też ekspozycje przeterminowane ponad 90 dni, które nie są istotne.

Małe prawdopodobieństwo spłaty ekspozycji nieprzeterminowanych albo przeterminowanych ≤ 90 dni: podkategoria ekspozycji albo nieprzeterminowanych, albo przeterminowanych do 90 dni, które mimo to są sklasyfikowane jako nieobsługiwane (zgodnie z definicją podaną powyżej).

Wiersze:

Podział według kontrahentów: instytucje powinny stosować podział według kontrahentów zgodnie z definicją podaną w załączniku V część 1 pkt 42 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

42. W przypadku gdy wymagany jest podział według kontrahentów, stosuje się następujące sektory kontrahentów:

a) banki centralne;

b) sektor instytucji rządowych i samorządowych: rządy centralne, krajowe lub regionalne i samorzady lokalne, w tym organy administracyjne i jednostki niekomercyjne, z wyjątkiem posiadanych przez te organy administracyjne spółek publicznych i prywatnych prowadzących działalność komercyjną (które należy zgłaszać w pozycji „instytucje kredytowe”, „inne instytucje finansowe” lub „przedsiębiorstwa niefinansowe” w zależności od prowadzonej przez nie działalności); fundusze zabezpieczenia społecznego; oraz organizacje międzynarodowe, takie jak instytucje Unii Europejskiej, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Bank Rozrachunków Międzynarodowych;

c) instytucje kredytowe: instytucje objęte definicją określoną w art. 4 ust. 1 pkt 1 CRR („przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek”) i wielostronne banki rozwoju;

d) inne instytucje finansowe: wszystkie instytucje finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo inne niż instytucje kredytowe, takie jak firmy inwestycyjne, fundusze inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oraz izby rozliczeniowe,

jak również pozostali pośrednicy finansowi, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu „captive” oraz instytucje udzielające pożyczek;

e) przedsiębiorstwa niefinansowe: przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo niezaangażowane w pośrednictwo finansowe, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów rynkowych i usług niefinansowych zgodnie z rozporządzeniem EBC w sprawie pozycji bilansowych;

f) gospodarstwa domowe: osoby fizyczne lub grupy osób fizycznych będące konsumentami lub będące producentami wyrobów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny lub będące producentami wyrobów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem że ich działalność nie jest tożsama z działalnością jednostek typu przedsiębiorstwo. Do tej kategorii zalicza się instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe i zajmujące się głównie wytwarzaniem towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych.

Podstawą przypisania sektora kontrahentowi powinien być wyłącznie charakter kontrahenta bezpośredniego. Klasyfikacji ekspozycji ponoszonych wspólnie przez więcej niż jednego dłużnika należy dokonywać na podstawie charakterystyki dłużnika, który miał większe lub decydujące znaczenie, gdy instytucja decydowała o udzieleniu ekspozycji. Spośród innych klasyfikacji podział wspólnie utworzonych ekspozycji według sektora kontrahentów, kraju siedziby i kodów NACE powinien opierać się na cechach tego dłużnika, który ma większe lub decydujące znaczenie.

MŚP: zgodnie z definicją podaną w załączniku V część 1 pkt 5 lit i) do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

i) „MŚP”: mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w zaleceniu Komisji C(2003)1422 (3) tj.

1. Na kategorię przedsiębiorstw mikro, małych i średnich (MŚP) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 osób, i których obroty roczne nie przekraczają 50 mln EUR, i/lub których roczna suma bilansowa nie przekracza 43 mln EUR.

2. W kategorii MŚP, małe przedsiębiorstwo jest zdefiniowane jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 osób, i którego obroty roczne i/lub roczna suma bilansowa nie przekracza 10 mln EUR.

3. W kategorii MŚP, przedsiębiorstwo mikro jest zdefiniowane jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 osób, i którego obroty roczne i/lub roczna suma bilansowa nie przekracza 2 mln EUR.

74. Spisania stanowią zdarzenie prowadzące do zaprzestania ujmowania i dotyczą całego składnika aktywów finansowych lub jego części, w tym również wówczas, gdy modyfikacja składnika aktywów sprawia, że instytucja rezygnuje z przysługującego jej prawa do otrzymywania przepływów pieniężnych z części lub całości tego składnika, jak dokładniej wyjaśniono w pkt 72. Spisania obejmują kwoty będące wynikiem zarówno zmniejszenia wartości bilansowej aktywów finansowych ujmowanego bezpośrednio w rachunku zysków i strat, jak i obniżenia kwot na kontach odpisów z tytułu utraty wartości z uwagi na straty kredytowe wpisane w ciężar wartości bilansowej aktywów finansowych.

Odpisania stanowią zdarzenie prowadzące do zaprzestania ujmowania i odnoszą się do składnika aktywów finansowych w całości lub (w przypadku odpisania częściowego) do jego części, także gdy zmiana składnika aktywów prowadzi do tego, że instytucja rezygnuje z prawa do pobierania przepływów pieniężnych albo na część, albo na całość tego składnika aktywów.

W tym etap 1/etap 2/etap 3: kategorie utraty wartości zgodnie z MSSF 9.5.5. Treść kolumn „W tym etap 1”, „W tym etap 2” i „W tym etap 3” nie powinna być zgłaszana przez instytucje stosujące krajowe ogólnie przyjęte zasady rachunkowości.

Otrzymane zabezpieczenie i gwarancje: zob. definicja podana w Tabeli 1 („Jakość kredytowa ekspozycji restrukturyzowanych”).

Tabela 4: Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie i postępowania egzekucyjne

Częstotliwość raportowania: raz w roku

		Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie	
		Wartość w momencie początkowego ujęcia	Skumulowane ujemne zmiany
1	Rzeczowe aktywa trwałe		
2	Inne niż rzeczowe aktywa trwałe		
3	<i>Nieruchomości mieszkalne</i>		
4	<i>Nieruchomości komercyjne</i>		
5	<i>Ruchomości (samochody, środki transportu itp.)</i>		
6	<i>Kapitał własny i instrumenty dłużne</i>		
7	<i>Pozostałe</i>		
8	Łącznie		

Legenda:

pola, których wypełnianie jest obowiązkowe

Instrukcja wypełniania

Kolumny:

Wartość w momencie początkowego ujęcia: w tej kolumnie należy podać wartość bilansową brutto zabezpieczenia uzyskanego przez przejęcie w momencie początkowego ujęcia w bilansie instytucji sprawozdającej.

Skumulowane ujemne zmiany: skumulowana utrata wartości lub skumulowane ujemne zmiany wartości podawanej w momencie początkowego ujęcia zabezpieczenia uzyskanego przez przejęcie, zgodnie z powyższym opisem. Należy zwrócić uwagę, że należy też uwzględnić skumulowane ujemne zmiany z tytułu amortyzacji w przypadku rzeczowych aktywów trwałych i nieruchomości inwestycyjnych, jeśli ma to zastosowanie.

Wiersze:

Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, sklasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe: posiadane zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, które nadal jest ujmowane w bilansie w sprawozdawczym dniu odniesienia i jest sklasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe, powinno być zgłoszone w tym wierszu.

Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, różne od aktywów sklasyfikowanych jako rzeczowe aktywa trwałe: posiadane zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, które nadal jest ujmowane w bilansie w sprawozdawczym dniu odniesienia i nie jest sklasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe, jest automatycznie zgłaszane w tym wierszu. Przy obliczaniu łącznego stanu bierze się pod uwagę stan początkowy (od końca ostatniego roku obrachunkowego) oraz wpływy i odpływy w okresie obowiązyującym dla ujawniania informacji (od końca ostatniego roku obrachunkowego). Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie (różne od aktywów sklasyfikowanych jako rzeczowe aktywa trwałe) zgłasza się w odpowiednich wierszach według rodzaju zabezpieczenia.

Nieruchomości mieszkalne: zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie nieruchomości mieszkalnych (np. domów, mieszkań itp.) albo nieruchomości, które można w ten sposób wykorzystywać w przyszłości (np. nieukończone nieruchomości mieszkalne itp.).

Nieruchomości komercyjne: zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie nieruchomości komercyjnej albo przemysłowej, którą można wykorzystywać w celu biznesowym lub inwestycyjnym, lub dowolnej nieruchomości niebędącej nieruchomością mieszkalną zgodnie z powyższym opisem. Grunty (zarówno inne niż rolne, jak i rolne) też należy ujmować w tej kategorii.

Ruchomości: zabezpieczenia uzyskane przez przejęcie składników majątku innych niż nieruchomości należy zgłaszać w tym wierszu.

Kapitał własny i instrumenty dłużne: zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie kapitału własnego lub instrumentów dłużnych należy zgłaszać w tym wierszu.

9	Udzielone zobowiązania do udzielenia pożyczki								
10	Łącznie								

Legenda:

	pola, których wypełnianie jest obowiązkowe
	pola, których wypełnianie jest nieobowiązkowe

Instrukcja wypełniania

Kolumny:

Wartość bilansowa brutto: wartość bilansowa brutto zgodnie z załącznikiem V część 1 pkt 34 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

W przypadku udzielonych zobowiązań do udzielenia pożyczki należy zgłosić kwotę nominalną w rozumieniu załącznika V część 2 pkt 118 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

34. Wartość bilansowa brutto instrumentów dłużnych ma następujące znaczenie:

- a) w przypadku instrumentów dłużnych wycenianych według wartości godziwej przez wynik finansowy, niezaliczonych do portfela instrumentów przeznaczonych do obrotu lub instrumentów z przeznaczeniem do obrotu, wartość bilansowa brutto zależy od tego, czy sklasyfikowano je jako obsługiwane bądź nieobsługiwane. W przypadku obsługiwanych instrumentów dłużnych wartość bilansową brutto stanowi wartość godziwa. W przypadku nieobsługiwanych instrumentów dłużnych wartość bilansową brutto stanowi wartość godziwa po ponownym doliczeniu wszelkich skumulowanych ujemnych korekt wartości godziwej ze względu na ryzyko kredytowe, jak określono w części 2 pkt 69 niniejszego załącznika. Do celów określenia wartości bilansowej brutto wycenę instrumentów dłużnych przeprowadza się na poziomie pojedynczych instrumentów finansowych;*
- b) w przypadku instrumentów dłużnych wycenianych według kosztu zamortyzowanego lub według wartości godziwej przez inne całkowite dochody wartość bilansowa brutto oznacza wartość bilansową przed korektą o odpis na straty;*
- c) w przypadku instrumentów dłużnych sklasyfikowanych jako „aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu wyceniane metodą ceny nabycia” wartość bilansowa brutto aktywów, które utraciły wartość, jest równa wartości bilansowej przed korektą o indywidualne odpisy z tytułu ryzyka kredytowego. Wartość bilansowa brutto aktywów, które nie utraciły wartości, odpowiada wartości bilansowej przed korektą o ogólne odpisy aktualizujące z tytułu ryzyka kredytowego i ogólne odpisy aktualizujące z tytułu ryzyka bankowego, o ile wpływają one na wartość bilansową;*

d) wartość bilansowa brutto instrumentów dłużnych sklasyfikowanych jako „Aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu wyceniane według wartości godziwej przez kapitały” zależy do tego, czy te aktywa finansowe podlegają wymogom z zakresu utraty wartości. Jeżeli wspomniane aktywa podlegają wymogom z zakresu utraty wartości, wartość bilansową brutto stanowi wartość bilansowa przed korektą o wszelką skumulowaną utratę wartości, stosując wymogi określone w lit. c) powyżej w odniesieniu do aktywów, które utraciły wartość, oraz aktywów, które nie utraciły wartości, bądź o skumulowaną kwotę korekty wartości godziwej, którą uznano za odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości. Jeżeli te aktywa finansowe nie podlegają wymogom z zakresu utraty wartości, wartość bilansową brutto tych aktywów finansowych stanowi wartość godziwa w przypadku ekspozycji obsługiwanych, a w przypadku ekspozycji nieobsługiwanych – wartość godziwa po ponownym doliczeniu wszelkich skumulowanych negatywnych korekt wartości godziwej ze względu na ryzyko kredytowe;

e) wartość bilansową brutto instrumentów dłużnych wycenionych według LOCOM (wyceniane według niższej spośród dwóch wartości: kwoty w momencie początkowego ujęcia lub wartości godziwej (tzw. "wycena według ceny nabycia lub wartości rynkowej" lub "LOCOM", w trybie bezwarunkowym lub warunkowym stanowi cena nabycia, jeżeli w okresie sprawozdawczym wyceniano je według ceny nabycia. Jeżeli te instrumenty dłużne wycenia się według wartości rynkowej, wartość bilansową brutto stanowi wartość rynkowa przed korektą o korekty wartości spowodowane ryzykiem kredytowym;

f) w odniesieniu do instrumentów dłużnych zgłaszanych w pozycji „Inne aktywa finansowe niebędące instrumentami pochodnymi nieprzeznaczone do obrotu” według metod wyceny innych niż LOCOM wartość bilansową brutto stanowi wartość bilansowa przed uwzględnieniem jakichkolwiek korekt wyceny, które kwalifikują się jako utrata wartości;

g) w przypadku aktywów finansowych z przeznaczeniem do obrotu wartość bilansową brutto stanowi wartość godziwa. Jeżeli z ogólnie przyjętych zasad rachunkowości wynika wymóg redukcji wartości w odniesieniu do instrumentów przeznaczonych do obrotu i wycenianych według wartości godziwej, wartość bilansową instrumentów finansowych stanowi wartość godziwa przed wspomnianymi redukcjami wartości.

118. W odniesieniu do udzielonych gwarancji finansowych, zobowiązań do udzielenia pożyczki i innych zobowiązań „Kwota nominalna” oznacza kwotę najlepiej odzwierciedlającą maksymalną ekspozycję instytucji na ryzyko kredytowe, nie uwzględniając żadnych ustanowionych zabezpieczeń lub innych instrumentów wsparcia jakości kredytowej. W szczególności w odniesieniu do udzielonych gwarancji finansowych kwota nominalna oznacza maksymalną kwotę, którą jednostka musiałaby zapłacić w przypadku konieczności wypłaty świadczenia z tytułu gwarancji. W odniesieniu do zobowiązań do udzielenia pożyczki kwota nominalna oznacza niewykorzystaną kwotę, którą instytucja zobowiązała się pożyczyć. Kwoty nominalne są to wartości ekspozycji przed zastosowaniem współczynników konwersji i technik ograniczania ryzyka kredytowego.

Wartość bilansowa brutto związana z ekspozycjami dotkniętymi utratą wartości to wielkość z pomniejszeniem o częściowy i całkowite odpisanie.

Ekspozycje dotknięte utratą wartości: ekspozycje restrukturyzowane będące również ekspozycjami dotkniętymi utratą wartości zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości na podstawie załącznika V część 2 pkt 215 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

215. Ekspozycje, w odniesieniu do których uznaje się, że miało miejsce niewykonanie zobowiązania zgodnie z art. 178 CRR, oraz ekspozycje, w odniesieniu do których stwierdzono utratę wartości zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości, zawsze uznaje się za ekspozycje nieobsługiwane. Ekspozycje dotknięte utratą wartości to ekspozycje, które uznano za dotknięte utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe (faza 3), w tym zakupione lub utworzone aktywa dotknięte utratą wartości ze względu na ryzyko kredytowe. Ekspozycje znajdujące się w fazach utraty wartości innych niż faza 3 uznaje się za nieobsługiwane, jeżeli spełniają kryteria pozwalające uznać je za nieobsługiwane.

Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania: ekspozycje restrukturyzowane sklasyfikowane również jako ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, zgodnie z art. 178 CRR.

Niewykonanie zobowiązania przez dłużnika art. 178 CRR

1. Uznaje się, że niewykonanie zobowiązania przez określonego dłużnika ma miejsce w przypadku wystąpienia jednego lub obu z poniższych zdarzeń:

a) instytucja stwierdzi, że istnieje małe prawdopodobieństwo wywiązania się w pełni przez dłużnika ze swoich zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych bez konieczności podejmowania przez instytucję działań takich jak realizacja zabezpieczenia;

b) zwłoka w wykonaniu przez dłużnika wszelkich istotnych zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych przekracza 90 dni. Właściwe organy mogą zastąpić okres 90 dni okresem wynoszącym 180 dni w przypadku ekspozycji zabezpieczonych nieruchomości mieszkalnymi lub nieruchomościami komercyjnymi MŚP należących do kategorii ekspozycji detalicznych, a także ekspozycji wobec podmiotów sektora publicznego. Okres wynoszący 180 dni nie ma zastosowania do celów art. 36 ust. 1 lit. m) ani art. 127.

W przypadku ekspozycji detalicznych instytucje mogą stosować definicję niewykonania zobowiązania określoną w lit. a) i b) raczej na poziomie poszczególnych instrumentów kredytowych niż w stosunku do ogółu zobowiązań kredytobiorcy.

2. Do celów ust. 1 lit. b) zastosowanie mają następujące przepisy:

a) w przypadku salda debetowego liczbę dni przeterminowania zobowiązania nalicza się od momentu przekroczenia przez dłużnika wyznaczonego limitu, wyznaczenia mu limitu niższego od wysokości niespłaconej kwoty lub wykorzystania salda debetowego bez zezwolenia, gdy wykorzystana kwota jest istotna;

b) do celów lit. a) wyznaczony limit obejmuje każdy ustalony przez instytucję limit kredytowy, o którym instytucja poinformowała dłużnika;

c) w przypadku kart kredytowych liczbę dni przeterminowania zobowiązania liczy się od dnia, w którym upłynął termin płatności kwoty minimalnej;

d) poziom istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego ocenia się względem progu ustanowionego przez właściwe organy. Próg ten odpowiada poziomowi ryzyka, który właściwe organy uznają za racjonalny;

e) instytucje posiadają udokumentowane zasady obliczania liczby dni przeterminowania, w szczególności w przypadkach rolowania instrumentów i przedłużenia terminu spłaty, zmian lub odroczenia spłaty, odnowienia oraz kompensowania istniejących rachunków.

Zasady te stosowane są w sposób spójny na przestrzeni czasu i są zgodne z wewnętrznym procesem zarządzania ryzykiem oraz procesem decyzyjnym stosowanym przez daną instytucję.

3. Do celów ust. 1 lit. a) za elementy wskazujące na prawdopodobieństwo niedokonania płatności uznaje się następujące sytuacje:

a) zaksięgowanie zobowiązania kredytowego według statusu bezodsetkowego przez instytucję;

b) uznanie przez instytucję określonej korekty kredytowej wynikającej z wyraźnego postrzeżanego pogorszenia się jakości kredytowej po przyjęciu ekspozycji przez instytucję;

c) zbycie zobowiązania kredytowego przez instytucję ze znaczną stratą ekonomiczną;

d) wyrażenie przez instytucję zgody na przeprowadzenie awaryjnej restrukturyzacji zobowiązań kredytowych, jeżeli może to skutkować zmniejszeniem zobowiązań finansowych poprzez umorzenie istotnej części kwoty głównej, odsetek lub, w stosownych przypadkach, opłat lub też odroczenie ich spłaty lub zapłaty. W przypadku ekspozycji kapitałowych ocenianych według metody opartej na PD/LGD obejmuje to także awaryjną restrukturyzację samego udziału kapitałowego;

e) złożenie przez instytucję wniosku o postawienie dłużnika w stan upadłości lub podobnego wniosku w odniesieniu do zobowiązań kredytowych dłużnika wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych;

f) wystąpienie przez dłużnika o ogłoszenie upadłości lub o przyznanie podobnej ochrony lub postawienie dłużnika w stan upadłości bądź przyznanie mu podobnej ochrony, jeżeli umożliwiłoby mu to uniknięcie lub opóźnienie spłaty zobowiązań kredytowych wobec instytucji, jednostki dominującej lub którejkolwiek z jej jednostek zależnych.

4. Instytucje stosujące dane zewnętrzne niezgodne z definicją niewykonania zobowiązania określoną w ust. 1 dokonują odpowiednich korekt w celu osiągnięcia jak największej zbieżności z definicją niewykonania zobowiązania.

5. Jeżeli instytucja uzna, że do ekspozycji cechującej się wcześniej niewykonaniem zobowiązania przestała mieć zastosowanie przesłanka niewykonania zobowiązania, instytucja klasyfikuje dłużnika lub instrument w taki sposób jak w przypadku ekspozycji cechującej się wykonaniem zobowiązania. Późniejsze wystąpienie okoliczności określonych w definicji niewykonania zobowiązania stanowiłoby kolejny przypadek niewykonania zobowiązania.

6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia warunków, zgodnie z którymi właściwy organ ustanawia wysokość progu, o którym mowa w ust. 2 lit. d).

EUNB przedstawi Komisji powyższe projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB wydaje wytyczne w sprawie stosowania przepisów niniejszego artykułu. Wytyczne te przyjmuje się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

Skumulowana utrata wartości, skumulowane ujemne zmiany wartości godziwej z tytułu ryzyka kredytowego i rezerw: należy tu uwzględnić kwoty naliczone zgodnie z załącznikiem V część 2 pkt 11, 69–71, do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

69. „skumulowane ujemne zmiany wartości godziwej wynikające z ryzyka kredytowego” oznaczają – w odniesieniu do ekspozycji nieobsługiwanych – skumulowane zmiany wartości godziwej wynikające z ryzyka kredytowego, w przypadku gdy skumulowana zmiana netto ma wartość ujemną. Skumulowaną zmianę netto wartości godziwej wynikającą z ryzyka kredytowego oblicza się poprzez zsumowanie wszystkich ujemnych i dodatnich zmian wartości godziwej wynikających z ryzyka kredytowego, które miały miejsce od momentu ujęcia instrumentu dłużnego. Kwotę tę zgłasza się wyłącznie wówczas, gdy wynikiem zsumowania dodatnich i ujemnych zmian wartości godziwej z powodu ryzyka kredytowego jest wartość ujemna. Wycenę instrumentów dłużnych przeprowadza się na poziomie pojedynczych instrumentów finansowych. Dla każdego instrumentu dłużnego „Skumulowane ujemne zmiany wartości godziwej z powodu ryzyka kredytowego” zgłasza się, dopóki nie zaprzestano ujmowania danego instrumentu.

70. „skumulowana utrata wartości” oznacza:

a) w odniesieniu do instrumentów dłużnych wycenianych według kosztu zamortyzowanego lub według metody ceny nabycia – skumulowaną kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości – po odliczeniu wykorzystania i odwróceń, które ujęto – w stosownych przypadkach – w odniesieniu do każdej fazy utraty wartości. Skumulowana utrata wartości zmniejsza wartość bilansową instrumentu dłużnego poprzez zastosowanie konta odpisów z tytułu utraty wartości zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości lub poprzez bezpośrednie redukcje, które nie stanowią zdarzenia prowadzącego do zaprzestania ujmowania zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości .

b)(...)

c) w odniesieniu do instrumentów dłużnych wycenianych według wartości godziwej ustalonej metodą praw własności zgodnie z krajowymi ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości , podlegających utracie wartości – skumulowaną kwotę odpisów aktualizujących z tytułu utraty wartości, po odliczeniu wykorzystania i odwróceń, które ujęto. Zmniejszenia wartości bilansowej dokonuje się albo poprzez wykorzystanie konta odpisów z tytułu utraty wartości, albo poprzez bezpośrednie redukcje, które nie stanowią zdarzenia prowadzącego do zaprzestania ujmowania.

71. Skumulowana utrata wartości obejmuje indywidualne i ogólne odpisy z tytułu ryzyka kredytowego, jak również ogólne odpisy z tytułu ryzyka bankowego, jeżeli pomniejszają wartość bilansową instrumentów dłużnych. Skumulowana utrata obejmuje również spowodowane ryzykiem kredytowym korekty wartości aktywów finansowych na podstawie LOCOM.

Zabezpieczenie i gwarancje otrzymane z powodu ekspozycji restrukturyzowanych: należy je zgłaszać w odniesieniu do wszystkich ekspozycji, wobec których zastosowano działania restrukturyzacyjne, niezależnie od ich sklasyfikowania jako obsługiwanych czy nieobsługiwanych. Kwoty zgłaszane z tytułu otrzymanego zabezpieczenia i otrzymanych gwarancji należy obliczyć zgodnie z załącznikiem V część 2 pkt 239 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014. Suma kwot zgłaszanych z tytułu zabezpieczenia i gwarancji łącznie nie może przekraczać wartości bilansowej ekspozycji, z którą są związane.

239. Odrębnie zgłasza się informacje o zabezpieczeniach posiadanych i gwarancjach otrzymanych w związku z ekspozycjami nieobsługiwanymi. Kwoty zgłaszane w odniesieniu do otrzymanych zabezpieczeń i otrzymanych gwarancji oblicza się zgodnie z pkt 172 i 174 niniejszej części. Suma

kwot zgłoszonych w odniesieniu do zabezpieczeń i gwarancji razem jest ograniczona do wartości bilansowej lub kwoty nominalnej ekspozycji powiązanej.

172. We wzorze 13.1 zgłasza się „maksymalną uznawalną kwotę zabezpieczenia lub gwarancji”. Suma kwot gwarancji finansowej lub zabezpieczenia przedstawiona w powiązanych kolumnach wzoru 13.1 nie może przekraczać wartości bilansowej powiązanego kredytu.

174. W przypadku kredytów i zaliczek zabezpieczonych jednocześnie więcej niż jednym rodzajem zabezpieczenia lub gwarancji kwotę „Maksymalnego uznawalnego zabezpieczenia/gwarancji” przypisuje się zgodnie z jakością takiego zabezpieczenia lub gwarancji, począwszy od tych o najwyższej jakości. W odniesieniu do kredytów zabezpieczonych nieruchomościami zabezpieczenie w formie nieruchomości zawsze zgłasza się w pierwszej kolejności niezależnie od jego jakości w porównaniu z innymi zabezpieczeniami. W przypadku gdy kwota z pozycji „Maksymalne uznawalne zabezpieczenie/gwarancja” przekracza wartość zabezpieczenia w formie nieruchomości, nadwyżkę tej kwoty przypisuje się do innych rodzajów zabezpieczeń i gwarancji według ich jakości, począwszy od tych najwyższej jakości.

Ekspozycje nieobsługiwane, wobec których zastosowano środki restrukturyzacyjne: te ekspozycje (nieobsługiwane ekspozycje restrukturyzowane) powinny obejmować ekspozycje restrukturyzowane, które spełniają kryteria uznania za nieobsługiwane i są ujęte w kategorii ekspozycji nieobsługiwanych. W tych nieobsługiwanych ekspozycjach restrukturyzowanych należy uwzględniać: a) ekspozycje, które stały się nieobsługiwane wskutek zastosowania działań restrukturyzacyjnych; b) ekspozycje, które były nieobsługiwane przed rozszerzeniem zakresu działań restrukturyzacyjnych; c) ekspozycje restrukturyzowane, które zostały przeniesione z kategorii obsługiwanych, w tym ekspozycje przeklasyfikowane zgodnie z załącznikiem V część 2 pkt 260 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

260. Jeżeli dodatkowe działania restrukturyzacyjne są podejmowane w odniesieniu do obsługiwanej ekspozycji restrukturyzowanej w okresie warunkowym, która została usunięta z kategorii nieobsługiwanych, lub ekspozycja ulega przeterminowaniu o ponad 30 dni, klasyfikuje się ją jako nieobsługwaną.

Wiersze:

Podział według kontrahentów: instytucje powinny stosować podział według kontrahentów zgodnie z definicją podaną w załączniku V część 1 pkt 42 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

42. W przypadku gdy wymagany jest podział według kontrahentów, stosuje się następujące sektory kontrahentów:

a) banki centralne;

b) sektor instytucji rządowych i samorządowych: rządy centralne, krajowe lub regionalne i samorządy lokalne, w tym organy administracyjne i jednostki niekomercyjne, z wyjątkiem posiadanych przez te organy administracyjne spółek publicznych i prywatnych prowadzących działalność komercyjną (które należy zgłaszać w pozycji „instytucje kredytowe”, „inne instytucje finansowe” lub „przedsiębiorstwa niefinansowe” w zależności

od prowadzonej przez nie działalności); fundusze zabezpieczenia społecznego; oraz organizacje międzynarodowe, takie jak instytucje Unii Europejskiej, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Bank Rozrachunków Międzynarodowych;

c) instytucje kredytowe: instytucje objęte definicją określoną w art. 4 ust. 1 pkt 1 CRR („przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek”) i wielostronne banki rozwoju;

d) inne instytucje finansowe: wszystkie instytucje finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo inne niż instytucje kredytowe, takie jak firmy inwestycyjne, fundusze inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oraz izby rozliczeniowe, jak również pozostali pośrednicy finansowi, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu „captive” oraz instytucje udzielające pożyczek;

e) przedsiębiorstwa niefinansowe: przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo niezaangażowane w pośrednictwo finansowe, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów rynkowych i usług niefinansowych zgodnie z rozporządzeniem EBC w sprawie pozycji bilansowych;

f) gospodarstwa domowe: osoby fizyczne lub grupy osób fizycznych będące konsumentami lub będące producentami wyrobów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny lub będące producentami wyrobów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem że ich działalność nie jest tożsama z działalnością jednostek typu przedsiębiorstwo. Do tej kategorii zalicza się instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe i zajmujące się głównie wytwarzaniem towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych.

Podstawą przypisania sektora kontrahentowi powinien być wyłącznie charakter kontrahenta bezpośredniego. Klasyfikacji ekspozycji ponoszonych wspólnie przez więcej niż jednego dłużnika należy dokonywać na podstawie charakterystyki dłużnika, który miał większe lub decydujące znaczenie, gdy instytucja decydowała o udzieleniu ekspozycji. Spośród innych klasyfikacji podział wspólnie utworzonych ekspozycji według sektora kontrahentów, kraju siedziby i kodów NACE powinien opierać się na cechach tego dłużnika, który ma większe lub decydujące znaczenie.

19	Inne instytucje finansowe												
20	Przedsiębiorstwa niefinansowe												
21	Gospodarstwa domowe												
22	Łącznie												

Legenda:

	pola, których wypełnianie jest obowiązkowe
	pola, których wypełnianie jest nieobowiązkowe
	pola zablokowane, zgodnie ze wzorcem zaprezentowanym w „Wytycznych dotyczących ujawniania w zakresie ekspozycji nieobsługiwanych i restrukturyzowanych” (EBA/GL/2018/10)
	kolumny „h” oraz „i” - dostosowano do podziału terminowego obowiązującego w sprawozdawczości FINREP , formularz F.18, w wytycznych EBA obowiązują przedziały: kol „h” - przeterminowane >1 rok <=2 lata, kol „i” - przeterminowane >2 lata<=5 lat

Instrukcja wypełniania

Kolumny:

Wartość bilansowa brutto: zob. definicja podana w Tabeli 1 („Jakość kredytowa ekspozycji restrukturyzowanych”).

Ekspozycje nieobsługiwane: zgodnie z definicją w załączniku V część 2 pkt 213 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

213. za ekspozycje nieobsługiwane uznaje się ekspozycje, które spełniają dowolne z poniższych kryteriów:
a) przeterminowanie istotnych ekspozycji o ponad 90 dni;

b) małe prawdopodobieństwo wywiązania się w całości przez dłużnika ze swoich zobowiązań kredytowych bez konieczności realizacji zabezpieczenia, niezależnie od istnienia przeterminowanych kwot lub liczby dni przeterminowania.

Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania: zob. definicja podana w Tabeli 1 („Jakość kredytowa ekspozycji restrukturyzowanych”).

Nieprzeterminowane lub przeterminowane ≤ 30 dni: podkategoria ekspozycji obsługiwanych, które nie są przeterminowane lub są przeterminowane 1–30 dni.

Przeterminowane >30 dni ≤ 90 dni: podkategoria ekspozycji obsługiwanych, które są przeterminowane 31–90 dni. W tej kategorii uwzględnia się też ekspozycje przeterminowane ponad 90 dni, które nie są istotne.

Małe prawdopodobieństwo spłaty ekspozycji nieprzeterminowanych albo przeterminowanych ≤ 90 dni: podkategoria ekspozycji albo nieprzeterminowanych, albo przeterminowanych do 90 dni, które mimo to są sklasyfikowane jako nieobsługiwane (zgodnie z definicją podaną powyżej).

Wiersze:

Podział według kontrahentów: instytucje powinny stosować podział według kontrahentów zgodnie z definicją podaną w załączniku V część 1 pkt 42 do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

42. W przypadku gdy wymagany jest podział według kontrahentów, stosuje się następujące sektory kontrahentów:

a) banki centralne;

b) sektor instytucji rządowych i samorządowych: rządy centralne, krajowe lub regionalne i samorządy lokalne, w tym organy administracyjne i jednostki niekomercyjne, z wyjątkiem posiadanych przez te organy administracyjne spółek publicznych i prywatnych prowadzących działalność komercyjną (które należy zgłaszać w pozycji „instytucje kredytowe”, „inne instytucje finansowe” lub „przedsiębiorstwa niefinansowe” w zależności od prowadzonej przez nie działalności); fundusze zabezpieczenia społecznego; oraz organizacje międzynarodowe, takie jak instytucje Unii Europejskiej, Międzynarodowy Fundusz Walutowy oraz Bank Rozrachunków Międzynarodowych;

c) instytucje kredytowe: instytucje objęte definicją określoną w art. 4 ust. 1 pkt 1 CRR („przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów pieniężnych lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek”) i wielostronne banki rozwoju;

d) inne instytucje finansowe: wszystkie instytucje finansowe i jednostki typu przedsiębiorstwo inne niż instytucje kredytowe, takie jak firmy inwestycyjne, fundusze inwestycyjne, zakłady ubezpieczeń, fundusze emerytalne, przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania oraz izby rozliczeniowe,

jak również pozostali pośrednicy finansowi, pomocnicze instytucje finansowe i instytucje finansowe typu „captive” oraz instytucje udzielające pożyczek;

e) przedsiębiorstwa niefinansowe: przedsiębiorstwa i jednostki typu przedsiębiorstwo niezaangażowane w pośrednictwo finansowe, których podstawową działalnością jest produkcja wyrobów rynkowych i usług niefinansowych zgodnie z rozporządzeniem EBC w sprawie pozycji bilansowych;

f) gospodarstwa domowe: osoby fizyczne lub grupy osób fizycznych będące konsumentami lub będące producentami wyrobów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny lub będące producentami wyrobów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem że ich działalność nie jest tożsama z działalnością jednostek typu przedsiębiorstwo. Do tej kategorii zalicza się instytucje niekomercyjne obsługujące gospodarstwa domowe i zajmujące się głównie wytwarzaniem towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych.

Podstawą przypisania sektora kontrahentowi powinien być wyłącznie charakter kontrahenta bezpośredniego. Klasyfikacji ekspozycji ponoszonych wspólnie przez więcej niż jednego dłużnika należy dokonywać na podstawie charakterystyki dłużnika, który miał większe lub decydujące znaczenie, gdy instytucja decydowała o udzieleniu ekspozycji. Spośród innych klasyfikacji podział wspólnie utworzonych ekspozycji według sektora kontrahentów, kraju siedziby i kodów NACE powinien opierać się na cechach tego dłużnika, który ma większe lub decydujące znaczenie.

MŚP: zgodnie z definicją podaną w załączniku V część 1 pkt 5 lit i) do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 680/2014.

i) „MŚP”: mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa zdefiniowane w zaleceniu Komisji C(2003)1422 (3) tj.

1. Na kategorię przedsiębiorstw mikro, małych i średnich (MŚP) składają się przedsiębiorstwa, które zatrudniają mniej niż 250 osób, i których obroty roczne nie przekraczają 50 mln EUR, i/lub których roczna suma bilansowa nie przekracza 43 mln EUR.

2. W kategorii MŚP, małe przedsiębiorstwo jest zdefiniowane jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 50 osób, i którego obroty roczne i/lub roczna suma bilansowa nie przekracza 10 mln EUR.

3. W kategorii MŚP, przedsiębiorstwo mikro jest zdefiniowane jako przedsiębiorstwo zatrudniające mniej niż 10 osób, i którego obroty roczne i/lub roczna suma bilansowa nie przekracza 2 mln EUR.

74. Spisania stanowią zdarzenie prowadzące do zaprzestania ujmowania i dotyczą całego składnika aktywów finansowych lub jego części, w tym również wówczas, gdy modyfikacja składnika aktywów sprawia, że instytucja rezygnuje z przysługującego jej prawa do otrzymywania przepływów pieniężnych z części lub całości tego składnika, jak dokładniej wyjaśniono w pkt 72. Spisania obejmują kwoty będące wynikiem zarówno zmniejszenia wartości bilansowej aktywów finansowych ujmowanego bezpośrednio w rachunku zysków i strat, jak i obniżenia kwot na kontach odpisów z tytułu utraty wartości z uwagi na straty kredytowe wpisane w ciężar wartości bilansowej aktywów finansowych.

Odpisania stanowią zdarzenie prowadzące do zaprzestania ujmowania i odnoszą się do składnika aktywów finansowych w całości lub (w przypadku odpisania częściowego) do jego części, także gdy zmiana składnika aktywów prowadzi do tego, że instytucja rezygnuje z prawa do pobierania przepływów pieniężnych albo na część, albo na całość tego składnika aktywów.

W tym etap 1/etap 2/etap 3: kategorie utraty wartości zgodnie z MSSF 9.5.5. Treść kolumn „W tym etap 1”, „W tym etap 2” i „W tym etap 3” nie powinna być zgłaszana przez instytucje stosujące krajowe ogólnie przyjęte zasady rachunkowości.

Otrzymane zabezpieczenie i gwarancje: zob. definicja podana w Tabeli 1 („Jakość kredytowa ekspozycji restrukturyzowanych”).

Tabela 4: Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie i postępowania egzekucyjne

Częstotliwość raportowania: raz w roku

		Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie	
		Wartość w momencie początkowego ujęcia	Skumulowane ujemne zmiany
1	Rzeczowe aktywa trwałe		
2	Inne niż rzeczowe aktywa trwałe		
3	<i>Nieruchomości mieszkalne</i>		
4	<i>Nieruchomości komercyjne</i>		
5	<i>Ruchomości (samochody, środki transportu itp.)</i>		
6	<i>Kapitał własny i instrumenty dłużne</i>		
7	<i>Pozostałe</i>		
8	Łącznie		

Legenda:

pola, których wypełnianie jest obowiązkowe

Instrukcja wypełniania

Kolumny:

Wartość w momencie początkowego ujęcia: w tej kolumnie należy podać wartość bilansową brutto zabezpieczenia uzyskanego przez przejęcie w momencie początkowego ujęcia w bilansie instytucji sprawozdającej.

Skumulowane ujemne zmiany: skumulowana utrata wartości lub skumulowane ujemne zmiany wartości podawanej w momencie początkowego ujęcia zabezpieczenia uzyskanego przez przejęcie, zgodnie z powyższym opisem. Należy zwrócić uwagę, że należy też uwzględnić skumulowane ujemne zmiany z tytułu amortyzacji w przypadku rzeczowych aktywów trwałych i nieruchomości inwestycyjnych, jeśli ma to zastosowanie.

Wiersze:

Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, sklasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe: posiadane zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, które nadal jest ujmowane w bilansie w sprawozdawczym dniu odniesienia i jest sklasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe, powinno być zgłoszone w tym wierszu.

Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, różne od aktywów sklasyfikowanych jako rzeczowe aktywa trwałe: posiadane zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie, które nadal jest ujmowane w bilansie w sprawozdawczym dniu odniesienia i nie jest sklasyfikowane jako rzeczowe aktywa trwałe, jest automatycznie zgłaszane w tym wierszu. Przy obliczaniu łącznego stanu bierze się pod uwagę stan początkowy (od końca ostatniego roku obrachunkowego) oraz wpływy i odpływy w okresie obowiązującym dla ujawniania informacji (od końca ostatniego roku obrachunkowego). Zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie (różne od aktywów sklasyfikowanych jako rzeczowe aktywa trwałe) zgłasza się w odpowiednich wierszach według rodzaju zabezpieczenia.

Nieruchomości mieszkalne: zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie nieruchomości mieszkalnych (np. domów, mieszkań itp.) albo nieruchomości, które można w ten sposób wykorzystywać w przyszłości (np. nieukończone nieruchomości mieszkalne itp.).

Nieruchomości komercyjne: zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie nieruchomości komercyjnej albo przemysłowej, którą można wykorzystywać w celu biznesowym lub inwestycyjnym, lub dowolnej nieruchomości niebędącej nieruchomością mieszkalną zgodnie z powyższym opisem. Grunty (zarówno inne niż rolne, jak i rolne) też należy ujmować w tej kategorii.

Ruchomości: zabezpieczenia uzyskane przez przejęcie składników majątku innych niż nieruchomości należy zgłaszać w tym wierszu.

Kapitał własny i instrumenty dłużne: zabezpieczenie uzyskane przez przejęcie kapitału własnego lub instrumentów dłużnych należy zgłaszać w tym wierszu.